

Márna (*Barbus barbus*) és jászkeszeg (*Leuciscus idus*) a Duna-Tisza-csatornából

Udvari Zsolt, Pfeifer Rikárd

Nemcsak halfaunisztikusok bukkanhatnak az adott vízterre kevésbé jellemző vagy ritkább előfordulású halfajokra, hanem akár hétköznapi horgászok is. Azokról a kevésbé szívdertítő esetekről nem beszélve, amikor illegális halfogási tevékenységek felderítéséből jutunk előfordulási adathoz. Így jártunk mi is, amikor a Ráckevei Dunaági Horgász Szövetség hivatásos halórei a halgazdálkodási jogosultságunkban lévő Duna-Tisza-csatorna (a továbbiakban: DTCS) alsónémedi szakaszán (47.270150088823115, 19.18282028014508) 2022. október 3-án tetten érték egy elkövetőt, aki csalihalfogó hálóval fogott és megtartott egy méreten aluli, 7 cm-es márnaivadékot.

Napjainkban a Ráckevei (Soroksári)-Dunán (a továbbiakban: RSD) és mellékvízein, amilyen a DTCS is, a halfauna-szerkezet átalakulásának lehetünk szemtanúi, mióta 2021 nyarán átadták a Sajó Elemérről elnevezett többfunkciójú vízleeresztő műtárgyat Tasson. A DTCS évek óta tartó megnövekedett öntözővíz-szállítása a víz sebességének és hozamának növelésével járt, így az áramláskedvelő halfajok a távolabbi szakaszaira is eljutnak. Így történhetett, hogy a 2021. március 14-én tetten ért

Márnaivadék a Duna-Tisza-csatornából (Fotó: Udvari Zsolt)

ukrán származású orvhalászok 40 méter hosszú és 1 méter magas nyakzóhálójában 10 db 20 és 35 cm közötti méretű és összesen 4,24 kg tömegű elpusztult jászkeszeget találtunk. A háló állítási helyszíne Dabas település közigazgatási külterületén volt, méghozzá a DTCS Babádi hídjának közelében, tehát mintegy 15,8 km távolságra az RSD torkolatától.

Az RSD vízgazdálkodásának megváltozásával – a főágban és mellékvízeiben egyaránt – a korábbiaknál nagyobb faj- és egyedszámban jelentkeznek a reofil fajok, és ezt a fenti észlelések is jól példázzák.

Újabb lápi pócok (*Umbra krameri*) az Öreg-Túrból

Nyeste Krisztián, Antal László, Somogyi Dóra

2021-ben számoltunk be róla, hogy 10 év elteltével, számos sikertelen kutatást követően sikerült megerősítenünk a lápi póc jelenlétét az Öreg-Túr nagyari szakaszán. Akkor mindössze egyetlen példány került kézre, mellette pedig az inváziós amurgéb (*Perccottus glenii*) több száz egyedszámban volt jelen az általunk halászott kb. 1 kilométeres szakaszon.

2022-ben két alkalommal gyűjtöttünk amurgébekeket egy kísérlet céljából az Öreg-Túr alsó szakaszán. Ennek során május 13-án kettő, június 17-én pedig egy újabb lápi póc került elő.

Véleményünk szerint ezek az újabb adatok sajnos nem azt jelentik, hogy az Öreg-Túron megerősödött volna a pócállomány. A rendkívül csapadékszegény 2022-es évben az Öreg-Túr vízállása is alacsonyabb volt a megszokottnál, és a part menti több méteres, főként harmatkásával borított parti sáv egy része szárazon állt. Így a növényzetben gazdag, parti régiókat kedvelő pócok a nyíltvízes részekre voltak kénytelenek tömörülni, ahol könnyebben lehetett őket megfogni. Sajnálatosan az amurgéb kifejezetten nagy

Egy lápi póc a háttérben látható Öreg-Túrból (Fotó: Somogyi Dóra)

egyedszámban került elő, ami jelentősen veszélyezteti a faj hosszú távú fennmaradását az Öreg-Túrból, és egyben a Szatmári-síkon is, hiszen jelenlegi tudásunk szerint itt él a faj utolsó állománya a térségben.